

NAŠE DUHOVNO ŽIVLJENJE

Buenos Aires, dne 22. julija 1933.

Številka 11.

Evangelij sedme pobinkošne nedelje

Mt 7, 15—21.

Tisti čas je Jezus učil:

“Varujte se lažljivih prerokov, ki prihajajo k vam v ovčjih oblačilih, znotraj pa so grabežljivi volkovi.

Po njih sadovih jih boste spoznali!

Mar hero grozdje s trnja ali smokve z osata? Tako rodi vsako dobro drevo dober sad, slabo drevo pa rodi slab sad. Ne more dobro drevo roditi slabega sadu in ne slabo drevo roditi dobrega sadu.

Vsako drevo, ki ne rodi dobrega sadu, se poseka in vrže v ogenj.

Po njih sadovih jih boste torej spoznali.”

Tolikokrat in tako določno napoveduje sveto pismo krive preroke, da bi bilo čudno, če bi jih danes ali kadarkoli med Kristosovim božjim ljudstvom ne bilo.

Glede krivih prerokov se torej nič ne čudimo. Ne da so — napovedani so namreč. Ne da jih mnogo zapeljejo — zato so namreč, da se trdnost naše vere po pravici izkaže, da postane povsem očitno ali res ljubimo Gospoda svojega Boga z vsem sreem, z vso mislijo in z vsem bistvom, kakor radi zatrjujemo, ali pa je naše govorjenje prazno premikanje ustnic, brez vsebine in brez sreca.

Tudi temu se ne čudimo, da je krive preroke dostikrat težko prepoznati. Da bi se jih ljudje ne bali, da bi jih poslušali, da bi jih toliko več zase pridobili, prihajajo namreč najraje x ovčjih oblačilih, čeprav so v resnici grabežljivi volkovi.

Ne po njihovem govorjenju, po njihovih sadovih jih boste spoznali! Vsako dobro drevo in vsak dober nauk rodi namreč dobre sadove, slabo drevo, slab nauk, pa bo rodil slabe sadove. Trnje ne more roditi grozdja in na osat ne hodite iskat fig! Tako boste po malopridnih sadovih spoznali tudi malovrednost nauka, ki jih je rodil.

Evangeljska misel: Ne verjemi vsakemu preroku, marveč ga preizkusi, če je iz Boga!

Cerkveni kalendar

23. julij — sedma pobinkošna nedelja — slovenske božje službe na Paternalu, Avalos 250, po navadi dopoldne ob desetih in popoldne ob štirih.

24. julij — ponedeljek — spomin svete Kristine, device in mučnice.

25. julij — torek — spomin svetega apostola Jakoba, krvnega brata apostola in evangelista Janeza, ki je bil zaradi oznanjevanja Jezusove vere obglavljen na povelje kralja Heroda Agripa in je prvi izmed apostolov prejel mučeniško krono. — Isti dan spomin svetega mučenca Krištofa.

26. julij — sredo — spomin svete Ane, Marijine matere, posebne patrone in zavetnice krščanskih žena in mater.

27. julij — četrtek — spomin svetega zdravnika in mučenca Pantaleona.

28. julij — petek — spomin svetega papeža in mučenca Viktorja I.

29. julij — sobota — spomin svete Marte, sestre Marije in Lazarja iz Betanije pri Jeruzalemu. V njihovi hiši se je Jezus večkrat ustavil in prenočil s svojimi učenci.

30. julij — osma pobinkošna nedelja — slovenske božje službe po navadi.

Brat Juan Cuadras

sicer Španec po rodu, vendar tudi slovenskim izseljencem v Buenos Airesu dobro znan — saj redno streže pri slovenski božji službi na Paternalu — je napravil preteklo soboto po dolgoletnih preizkušnjah za vse svoje življenje slovesne obljube popolnega uboštva, vednega devišstva, pokorščine vsakokratnemu redovnemu predstojniku in vedne pripravljenosti streči bolnikom, tudi kužnim ali kakorkoli nalezljivo bolnim.

V imenu vrhovnega redovnega predstojnika mu je gospod pater superior očetov Kamilov predhodno še enkrat razložil veličino, strogost in težave takih slovesnih obljub. Po storjenih obljubah pa mu je ljubeznjivo zagotovil: Veliko si Bogu daroval in obljubil, ampak še več ti obljubim jaz: če boš svoje obljube spolnil, bo veliko tvoje plačilo v nebesih.

Mnogim častitkam, ki jih je prejel brat Cuadras od vseh strani, se pridružujemo tudi mi. Naj bi bilo njegovo nesebično, težavno in hvalevredno delo bogato blagoslovljeno in njegovo plačilo v nebesih veliko!

• Naše cenjene čitatelje in čitateljice bo gotovo zanimalo, da so se zbudili redovni poklici že tudi med slovenskimi izseljenci v Buenos Airesu, in sicer ženski in mož-

ki. Molimo za njihovo stano-
vitnost!

Dva naša zgledna delavca-
izseljenca v Franciji, v okoli-
ci Aumetza, sta nadalje že
pred leti prosila sprejema v
semenišče za pozne duhovniš-
ke poklice in bosta — kakor
vse kaže — po še nekaterih
letih priprave in učenja po-
svečena v duhovnika. Naj
bosta priporočena tudi našim
molitvam !

Naša cerkev

Dva Slovence sta se prepi-
rala pred cerkvijo na Ava-
los. Eden je mislil, da je za
toliko Slovencev v Buenos
Airesu veliko premajhna,
drugi pa mu je takole dopove-
doval, da je dovolj velika:

“Seveda, če gredo vsi no-
ter, ne gredo vsi noter, če pa
ne gredo vsi noter, pa gre-
do vsi noter, ker pa ne gredo
vsi noter, gredo vsi noter, do-
zdaj samo še enkrat niso mo-
gli vsi noter.”

Konj

Tonček je v domači nalogi
takole popisal konja:

“Konj je koristna žival.
Ima štiri noge, na vsakem
vogalu po eno. Na enem kon-
cu ima glavo, na drugem pa
rep, ne kakor slon, ki ima
rep spredaj in zadaj. Konj je
edina žival, ki nosi čevlje, ki
so spodaj iz železa. Kadar gre
spat, čevljev ne sezuje. Če bi
bil jaz konj, bi bil rajši kra-
va, ker ji ni treba delati”.

PRI VAŠIH NAKUPIH

se ozirajte pred vsem na ce-
njene tvrdke ki oglašajo v
tem listu, in pomagajo nam
in Vam. Vedite, da bi brez
njih lista ne imeli.

Malo katekizma za naše male

Ali imate v hiši križ?

Vsaka krščanska družina
bi ga morala imeti v svojem
stanovanju na častnem me-
stu. Saj se po križanem Kri-
stusu imenujemo kristjane.

Najbrže Te bo otrok vpra-
šal, ali pa mu ob priliki sam,
sama razloži križ. Seveda čim
bolj preprosto, da Te bo mo-
gel otrok vsaj kolikor toliko
razumeti.

Morda mu reci:

“Glej, kaj pa vidiš na kri-
žu? Jezusa, ki ima roke in
noge z žebli na križ pribite.
Na glavi ima trnjevo krono.
Ob strani zeva krvava rana.”

Vse mu pokaži. Morda sne-
mi križ iz stene in naj si otrok
vse od blizu ogleda.

Potem nadaljuj:

“Pomisli, kako bi bolelo, če
bi naredili velik križ in tvo-
je roke in noge z žebli nanj
pribili. Ali pa moje. In če bi
trnjevo krono močno pritis-
nili na glavo, da bi zbadlo
trnje čez vso glavo notri do
kosti. In če bi z ostro sulico
ali nožem sunili v tvojo in
mojo stran in jo globoko pre-
bodli, da bi iztekla vsa kri do
zadnje kapljice.

Glej, tako so naredili Jezu-
su!

Hudobni ljudje so ga zgra-
bili, zvezali, v ječo so ga vr-
gli, potem so ga do krvi pre-
tepli s šibami, na to so mu
pritisnili trnjevo krono na
glavo, nazadnje pa so ga pri-
bili na križ.

Najstarejša slovenska trgo-
vina jestvin v Buenos Airesu

Yerua 5087-89

Vse, najboljše, sveže, dostav-
ljamo tudi na dom.

Kako je tekla kri, kako je
bolelo !

Tri ure je visel Jezus na
križu, potem je od bolečin
umrl. Ko je bil že mrtev so
ga še s sulico prebodli, da je
iztekla iz njega vsa kri.”

To bo nemara za enkrat
dovolj.

Vsega se otrok še ne bo za-
pomnil, neko predstavo o Je-
zusu bo pa že imel.

Najbrže ga boš po tem pò-
uku večkrat našel, našla, da
gleda Jezusa na križu. Morda
bo sam od sebe hotel še kaj
več vedeti o Jezusu. Reci mu,
da imaš Jezusa rad, rada in
da ga mora tudi otrok imeti
rad. Če bo priden, mu oblju-
bi, da mu boš pa o Jezusu že
še kaj več povedal ali po-
vedala.

Pa tudi sam, sama se vča-
sih ozri na križ!

Največji mislec in učenjak
Cerkve, svetnik Tomaž A-
kvinski, pravi, da se je več
naučil, več spoznal in razu-
mel pod križem, kakor iz vseh
učenih razgovorov in vseh ne-
številnih knjig, ki jih je pre-
bral.

Po vsej priliki boš pod kri-
žem tudi Ti marsikaj spoznal
in uvidel, kar bi Ti ostalo
sicer prikrito. Marsikaj kar
bo koristilo poučevanju Tvo-
jih otrok, pa tudi Tebi same-
mu in Tebi sami.

Slovenska brivnica na Pater-
nalu “LA ESTRELLA”

Osorio 5097

JOSIP KALINGAR

Slovenska gostilna

Garmendia 4879

VOLK in COLJA

STORŽEK

Po LORENZINI — LOVRENČIČU

“Ti zbirsan otrok, ti! Še dodela n nisi in že kratiš dolžno spoštovanje svoje mu očetu!”

(1)

In otrl si je solzo.

Treba je bilo napraviti še kolke, goleni in nogi.

Ko je bil Pepek tudi z nogami gotov, je začutil breco v konec nosa.

“Zaslužil sem jo!” je rekel sam pri sebi. “Prej bi pomislil na vse! Zdaj je prepozno!”

Potem je prijel dondka pod rameni in ga postavil na tla, na pod, da bi hodil.

Storžek je imel še okorne noge in se ni znal premikati; Pepek ga je držal za roko in ga učil prestapati se.

Ko so se noge razgibale, je začel Storžek sam hoditi in tekati po sobi, dokler ni planil skozi vrata in skočil na cesto, da bi jo pobrisal.

Ubožec Pepek je tekel za njim a ni ga mogel dohiteti, ker preteti paglavca Storžek jo je rezal kakor zajec in štor kljajoč s svojimi lesenimi nogami, je delal po cestnem tlaku tak ropot in romavš kot

dvajset parov kmečkih košpov.

“Primate ga, zgrabite ga!” je kričal Pepek, a ljudje, ki so bili na ulici in videli lesnega dondka, kako teče ko dirkač, so očarani in zavzeti obstali in gledali in se tako smejali, smejali, smejali, da so skoraj od smeha popokali.

Konec koncev in k dobri sreči se je prikazal na ulici neki stražnik, ki je menil, ko je zaslišal ves ta ramovš, da gre za kako neukročeno žrebe, ubeglo gospodarjevi roki. Pogumno se je razkoračil in

se postavil na sredo ceste, trdno odločen, da ga zaustavi in prepreči večjo nesrečo.

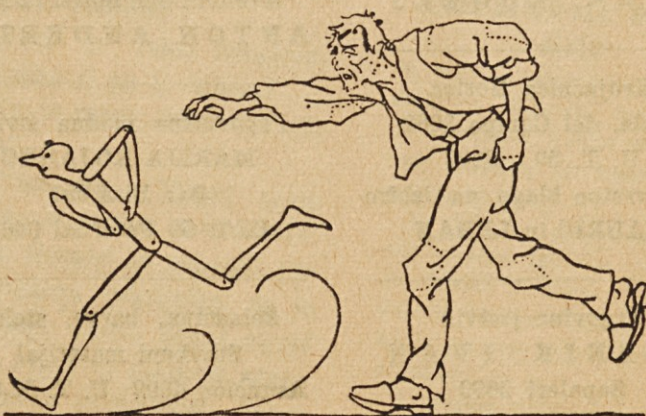
Storžek pa je računil, ko je zapazil oddaleč stražnika, ki je v šir zastavil vso cesto, da vendarle prodre v splošno presenečenje skozi koračo, a se mu je ponesrečilo.

Stražnik — ni se premaknil ne za milimeter — ga je zgrabil lepo za nos (zdelo se je, ko da je nalašč tak, da lahko zgrabi zanj stražnik) in ga izročil Pepku v njegove lastne roke. Pepek mu je hotel na račun vzgoje takoj naviti uro, a morete si misliti, kako je prepaden obstal, ko se mu ni posrečilo najti uhljev, dasi jih je skrbno iskal. Veste, zakaj jih ni dobil? V hitrici je hotel skončati svojega paglavca, pa je pri tem čisto pozabil na ušesa...

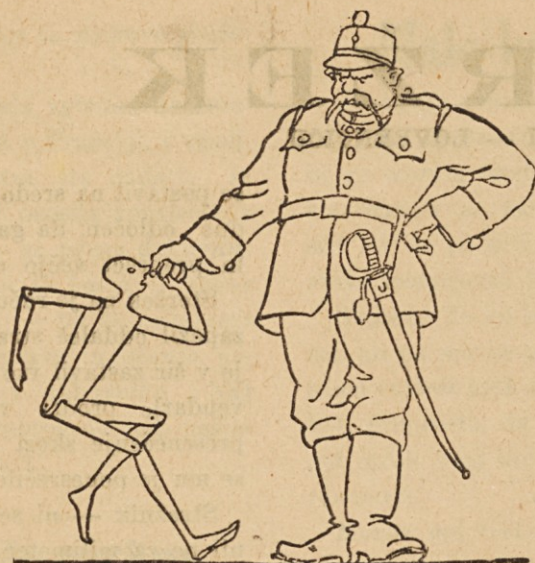
No zato pa ga je prijel za vrat in ko ga je vlekel s sabo, je grozeče majal z glavo in mu dejal:

“Pojdiva domov! Ko bomo doma, bomo že poračunili, nič se ne boj!”

Storžek se je po tem uvodu vrgel na tla in ni hotel več hoditi. Okoli njega so se za-

Ubožec Pepek je tekel za njim, a ni ga mogel dohiteti...

Stražnik ga je zgrabil lepo za nos

čeli zbirati radovedneži in postopači ter stvorili pravo gnečo.

Eden je rekel to, drugi ono.

“O ti ubogi dondek!” se je smilil nekaterim. “Prav ima, da se noče vrniti domov. Kdo ve, kako ga bo klestil zlobnež Pepek...”

Drugi so pikro pristavljali:

“Pepek, no, saj se zdi, da je človek, kakor se spodobi, a z otroci je pravecati krutež. Če pustijo neboljenega dondka v njegovih rokah, glavo stavim, da ga razseče na drobne kosee!...”

Tako in podobno so govo-

rili in končno dosegli, da je stražnik osvobodil Storžka, a zgrabil ubožca Pepka in ga odpeljal v keho. Pepek ni mogel do besede, da bi ugovarjal in se branil, jokal je kakor teletek in ko so se bližali kehi, je ihtel jecljal:

“O ti nesrečni otrok, ti! In le koliko sem se trudil in mučil, da bi mi bil ta lesenjak k dobremu! Pa kar je, je, prej bi moral misliti!...”

Kar se je zgodilo potem, je čudna in neverjetna zgodba in povem vam jo v naslednjih poglavjih.

Optica Foto E. FERRO
Lavalle 1242 U. T. 35-5800
Na optiko 20% popusta

SLOVENSKA GOSTILNA
Avenida San Martin 2805
ANTON ANDERLIČ

Prvovrstna modna šivilja
MARIJA KOJAŃEC
San Blas 991
U. T. 59 Paternal 0467

Železnina, barve, steklo
Stavbeni material
Asunción 4602 U. T. 50-0724
BARTOL FLOR

Trgovina jestvin
MOČNIK IVAN
Sapaleri 2699
U. T. 59 Paternal 0467

Slovenska gostilna
Warnes 2113
Mrzla jedila, kegljišče, balini
IVAN ROGELJ

Krojačnica Gorica
Avda. del Campo 1080
U. T. 59 - 3102
Vsakovrstno blago na izbiro
MAURIČ in LEBAN

IV. Storžkova zgodba z Murnom Marnjačem, ki uči, kako so malopridni dečaki potrebni šibe in pouka

Povem vam torej, fantiči, medtem ko so odpeljali ubožca Pepka brez njegove krivde v keho, je ostal pobalin Storžek prost in premetaval noge proti polju, da bi se vrnil čimprej domov. V svojem teku je skakal čez visoke krnine, žive meje in čez jarke tako spretno, kot bi mogel le še kozlič ali zajec, ki ga preganjajo lovci.

Ko je došel do hiše, je dobil vrata zaprta. Odprl je, vstopil in ko je bil pod streho, se je vrgel na tla, da bi se odpočil. Ves zadovoljen se je globoko oddahnil. Pa kaj, njegova zadovoljnost ni trajala dolgo, ker v sobi je zaslišal nekoga, ki se je odlasil:

“Tri, tri, tri!”

“Ti, ti, ti!” je razumel Storžek in ves prestrašen je vprašal:

“Kdo je, ki me kliče?”

“Jaz sem!”

Storžek se je ozrl za glasom in je videl velikega murna, ki se je počasi pomikal po zidu.

“Povej mi, Murnček: si li ti ali nisi?”

(Nadaljevanje)

Slovenska gostilna
ŽIVEC EMILIO
Osorio 5085
Ženitovanjske gostije

Zimsko in letno perilo
Fine srajce po meri
Avalos 248 — La Paternal
IVAN KASTELIC